

חשד סביר

מחזה מאת: איציק אלוני

הגהה: שלי אביסרה

כל הזכויות שמורות

aloni-i@bezeqint.net

טל – 03-5225458

כתובת: רחוב גוש חלב 23 תל אביב

תקציר – שפיטה ועודד, זוג מבוגרים, מעבירים חלק ניכר מימיהם על ספסל בשדרה בה הם גרים, צופים בדאגה בהשתלטות של רוכבי האופניים והקורקינטים החשמליים על השדרה. צעיר שמפתח שיחת חולין עם עודד מעורר מחדש חשדות ישנים שכמעט כבר העבירו את שפיטה על דעתה בעבר.

הדמויות:

שפיטה	-	אישה
עודד	-	בעל
יועז	-	בחור צעיר
יוני	-	בחור צעיר

תמונה 1

המקום, שדרה. ספסל. שביל לרוכבי אופניים בצד אחד ושביל להולכי רגל בצד שני. עודד ושפיטה יושבים על ספסל, לפנייהם שביל אופניים. הם עוקבים במבטיהם אחר רוכבי האופניים והקורקינטים החשמליים. (אפקטים קוליים ברקע) לאחר זמן מה.

שפיטה מה?

עודד קרה משהו?

שפיטה חשבתי שאמרת משהו.

עודד לא אמרתי כלום...

(תוך כדי הוא לוחץ לחיצות קטנות על צד שמאל של ביטנו)
מה את אומרת?

שפיטה למה אתה לוחץ על הבטן?

עודד באיזה צד נמצא הכבד?

שפיטה (בתמיהה) אתה שואל אותי?

עודד אם לא אותך אז את מי אשאל?

שפיטה שאלה טובה, איפה הוא יכול להיות? תחשוב לבד.

עודד חשבתי, אבל אני רוצה להיות בטוח.

שפיטה זה או בצד שמאל או בצד ימין.

עודד ואם אני מסתכל על הבטן מלמעלה למטה... זה בצד שמאל או קרוב לצד ימין.

שפיטה שאתה תשאל אותי שאלה כזאת?! מתפלאת עליך.

(עודד פורש ידיו לצדדים כאומר; 'מה לעשות')

שפיטה (לאחר מחשבה) עד כמה שאני זוכרת מהאנטומיה, ואל תתפוס אותי במילה, מיקומו של הכבד הוא בצד ימין מתחת לסרעפת. אולי אצלך הוא במקום אחר.

עודד (נרגע) אז זה לא הכבד. סתם נפיחות זמנית.

שפיטה נפיחות או לחץ, זאת המילה.

(שתיקה)

שפיטה (מביטה בו) אז מה?

עודד מה?

שפיטה אתה מפתח היפוכונדריה לעת בטלה?

עודד גם את היססת איפה נמצא הכבד.

שפיטה (אחרי שתיקה קלה) נמשיך לשבת ככה על הספסל מתחת לעצים?

עודד מה רע בלשמע את ציוץ הציפורים? זאת השעה שהן מתכוננות לערב.

שפיטה נקום למתוח ולפעיל קצת את האיברים בגוף?

(קמה ועושה דריכות במקום)

בוא, ננסה לחצות את שביל האופניים.

עודד את רוצה להתאבד? שבי! הרגע הגענו, יש לנו זמן.

שפיטה (יושבת) טוב.

(במן געגוע) אתה זוכר מתי היינו בצד השני של השדרה?

עודד נחכה עד שיירגע ונחצה, אם לא נצליח, לא נורא, מה יש לנו לעשות

בצד השני? הכול אותו דבר, מה שרואים מכאן רואים משם.

(שתיקה). אפקטים קוליים של הקורקינטים והאופניים החשמליים שחולפים ברעש)

שפיטה לא נראה לי שנצליח לחצות את השביל היום!

- עודד** לא.
(פאזזה)
אבל נחכה ונראה.
הגזימו בעירייה שאישרו כל כך הרבה רישיונות למכירת אופניים
וקורקינטים חשמליים.
(שתיקה. מתבוננים ברוכבים)
- שפיטה** עד מתי?
- עודד** עד שיירגעו הקורקינטים החשמליים.
- שפיטה** והאופניים החשמליים.
- עודד** גם.
- שפיטה** תראה מה זה, מתחיל להיות צפוף. (בוחנת את עודד)
- עודד** (מרוכז בעוברים ושבים) מה יש לנו לעשות חוץ מהתעמלות לצוואר?
- שפיטה** אני רואה שאתה נהנה כאן.
- עודד** (מהמהם) אהה...
- שפיטה** (פאזזה קטנה) יש לי כבר סחרחורת, אני מרגישה כמהופנטת.
- עודד** למה את ממשיכה להסתכל עליהם?
- שפיטה** אי אפשר שלא! הם עוברים מול העיניים, והעיניים הולכות בעקבותיהם!
- עודד** (מהמהם) אהה...
- שפיטה** לחצות כביש ולהגיע לכאן היה קל יותר!
- עודד** (מהמהם) אהה...
- שפיטה** איזה "אהה..." של הנאה אתה מוציא.
- עודד** אהה... (מקשיב אך גם מרוכז במתרחש סביבו)
- שפיטה** זה מה שעושה לך פנסיה מוקדמת?, מזקנת אותך מהבטלה.
אתה יושב פוזל ובוהה, מפנטז על הצעירות שעוברות!

- עודד** אני מביט אחורה לימי טרום הנישואין שלנו.
- שפיטה** בזמן האחרון חולפות בראשי מחשבות מטרידות... אתה בכלל מקשיב לי?
- עודד** בטח.
- שפיטה** מה אמרתי?
- עודד** אמרת שאני מרוכז בצעירות.
- שפיטה** לא.
- עודד** אז מה אמרת?
- שפיטה** בזמן האחרון התחלתי לחשוב שיש נשים שעושות הכול כדי להגשים את עצמן, ואז המחשבות שלי התחילו לרוץ לכיוון אחר.
- עודד** איזה כיוון?
- שפיטה** אני חושדת.
- עודד:** חושדת? במי?
- שפיטה** אם אתה מחזיק פילגש בצד? בסוד? (מביטה בו ושותקת)
- עודד** (פונה אליה במבט חד אליה) ו... תמשיכי...
- שפיטה** כשפגשת אותי הייתי חסרת ניסיון מיני ומעולם לא ידעתי שיש לי כל כך הרבה אברים לאהוב בגופי, אבל היום איבדתי את הביטחון שלי. אחד השקרים הגדולים ביותר שמכרת לי, הוא שלגברים יש תיאבון מיני שאינו יודע שובע ואנחנו הנשים לא יכולות לעמוד בקצב שלכם.
- עודד** עד לאן הגעת עם המחשבות?
- שפיטה** לחלוטין עד לניתוק מוחלט מחיי המין.
- עודד** (עוקב במבטו על רוכבת אופניים) שמת לב שפה בשדרה, באוויר הפתוח, אנחנו יכולים להיות פתוחים?

שפיטה עודד, אל תשנה את הנושא, גם בבית אנחנו מדברים פתוח. אתה אדם טוב, ובמובן מסוים טוב ממני. הכישלון הוא לא רק שלך, הוא גם שלי, כישלון מוחלט בכול הנוגע לגוף, לנישואים וילדים. אני מרגישה אשמה בכול פעם שאני מתחמקת מלשכב אתך... (פתאום עוצרת ולא ממשיכה)

עודד (מסתכל עליה ומחכה שתמשיך) ו...!

שפיטה אני אוהבת להיות בסביבתך, ולראות את הבעת פניך כשאתה מנסה להתבדח אתי.

(מרחוק נשמע קול של התנגשות כלי רכיבה, זעקת כאב, וויכוחים.
עודד מיד קם ממקומו ורוצה לחצות כדי לעזור.
שפיטה מושכת אותו אליה ולא מאפשרת לו.)

שפיטה עזוב, אל תתערב! אתה רואה שמסוכן לחצות!?

עודד (לעבר התאונה) הנה לך, התאונות הגיעו גם לכאן.

שפיטה עזוב, יסתדרו בלעדיך.

עודד נראה שנרגעו מהר מאוד.

שפיטה בוא, שב.

עודד תגידי...

את זוכרת מה הצעת בשלושה חודשים לפני החתונה?

שפיטה לא, מה?

עודד "אנחנו צריכים להפסיק לקיים יחסים מין מעכשיו ועד לחתונה, כדי שערב החתונה שלנו יהיה מיוחד."

שפיטה (בחיוך, מתפלאה) ככה אמרתי?

עודד והוספת את המילה "בתולי" לא ידעתי שבמשך שלושה חודשים שקדמו לירח הדבש יהיו חודשי הכנה לבתולים, ויהפכו אחרי זה למצב קבוע.

(יועז, בחור צעיר בעל שיער אדמוני, נכנס מצד אחד של הבמה בצליעה קלה. בידו סליל סרט אזהרה (מניילון מפוספס אדום לבן) קצהו האחד מחובר למקום כניסתו, ותוך כדי שהוא חוצה את הבמה, הוא משחרר את הסרט ומותח אותו עד הספסל. מתיישב מיד.)

- יעז** (לעצמו תוך כדי שהוא חולץ נעל) האבן הזאת... משגעת אותי. סליחה שאני מפריע... אתם יכולים להמשיך, אני לא מקשיב... נכנסה לי אבן לנעל והיא מציקה לי כמו בגודל של סלע.
- עודד** אתה יודע מה קרה שם?
- יעז** נכנסו אחד בשני.
- עודד** פצועים?
- יעז** לא... הסתבר שהם מכירים אחד את השני ונגמר בחיוכים. אתם מחכים כדי לחצות לצד השני?
- עודד** (מצביע על הקורקינטים והאופניים) אי אפשר עם הטייסים האלה.
- יעז** את התופעה הזאת אנחנו רואים כל יום, אנשים לא יכולים לחצות... אם אתם צריכים עזרה כדי לעבור אני יכול לנסות לחסום אותם עם הסרט.
- עודד** ואיך נחזור לכאן?
- יעז** בימים אלה כמעט בלתי אפשרי לעבור, אתם יכולים להיתקע כאן דקות ארוכות, זו הסיבה שאנחנו מפגינים.
- עודד** מפגינים מפני שאנחנו לא יכולים לעבור?
- יעז** לא רק אתם. הם בכול מקום, מעברי חציה, מדרכות ומסכנים את הציבור.
- עודד** (תוך כדי טפיחה קלה על ירכו של יעז) יפה. תמשיכו ככה... מי אתם?
- יעז** אנחנו קבוצה של צעירים שאכפת להם מהאוכלוסייה המבוגרת... איך בכלל הצלחתם להגיע עד לפה?
- שפיטה** (שכל הזמן נעצה מבט ביעז. מסמנת מאחוריהם) עפנו משם.
- עודד** (מסמן לאחור) אנחנו גרים שם למעלה, מעבר לכביש.
- יעז** אם אתם רוצים עכשיו עזרה לפני שאני הולך, אז אני מוכן.
- עודד** למה אתם לא חוסמים מהעורק הראשי?

- יועז** זה בתהליך... (מוציא מהנעל אבן קטנה מאוד)
אתם רואים? זאת האבן ששיגעה אותי וגרמה לי לצלוע.
- עודד** אבן קטנה עושה צרות גדולות, ובגודל כזה בכליות יכולה לגרום לכאבים
נוראיים בשתן.
- יועז** (מחייך ומופתע) באמת?
- עודד** פעמיים.
- יועז** לא ידעתי.
- (שתיקה. עודד ויועז מסתכלים ימינה ושמאלה במעקב אחרי הנוסעים)
- יועז** (תוך כדי שהוא שורך את נעליו) בטוחים שאתם לא רוצים לעבור?
- עודד** אנחנו נסתדר.
- יועז** אני מעביר את הסרט לפניכם לביטחונכם, אוקיי?
- עודד** יכול להיות שנחזור לאחור ונחצה שוב את הכביש.
- יועז** בטוח לא רוצים לעבור עכשיו?
- עודד מחייך, מניד ראש לשלילה וטופח בחיבה על עורפו של יועז.**
יועז מסמן לשלום, ממשיך למתוח את הסרט לצד השני ויוצא.
- עודד ושפיטה ממשיכים לשבת ולהסתכל על העוברים ושבים...**
עד שהאור יורד.

תמונה 2

- דירה. קומה שלישית. סלון מרוהט צנוע וסטנדרטי.**
התמונה נפתחת בשתיקה.
- עודד יושב על הכורסה ותומך את ראשו בידו.**
שפיטה נכנסת מהחוץ עם שקית קניות ובידה מכתב. מוסרת את המכתב לעודד
וממשיכה ויוצאת למטבח.
- עודד פותח את המכתב וקורא.**
שפיטה חוזרת לסלון בפנים חמוצות ובחוסר מנוחה.

עודד (מציץ אליה, אחרי זמן מה) את חושבת להמשיך ככה?

(שתיקה)

עודד: טוב שיהיה...

שפיטה ממי המכתב?

עודד (מגיש לה את המכתב) מכתבים כאלה הגיעו בעבר ולא שאלת.

שפיטה למה אין עליו את כתובת השולח?

עודד ממשד הביטחון.

שפיטה עוד פגישת עדכונים?

עודד: אהה...

שפיטה לא מרפים ממך. חשבתי שהוציאו אותך לפנסיה מוקדמת וניחו לך.

עודד התחייבתי בהסכם לפגישות מוגבלות למספר שעות ובהתאם לצורך.

(פאזזה. שפיטה מביטה בו במבט ארוך וזועף)

עודד בגלל זה את מחמיצה פנים?

שפיטה שאני אגיד לך למה?

עודד כן, תגידי למה?

שפיטה (אחרי פאזזה קלה) ראיתי.

עודד מה ראית?

שפיטה ראיתי ראיתי.

עודד מה ראית ראית?

שפיטה איך הסתכלת.

עודד או-קיי. על מי?

שפיטה ראיתי.

- עודד** על מי? ועל מה את מדברת?
- שפיטה** (בזלזול) על מי על מה אני מדברת? ... על העלמה.
- עודד** רגע, את מקנאה בצעירה שעברה עם הקורקינט?
- {שפיטה שותקת}**
- עודד** אני רק השמעתי אהום קטן.
- שפיטה** זה לא היה אהום קטן רגיל... זה היה אהוום... עמוק וארוך של תשוקה שיצא מהריאות ומהדיאפרגמה ויצרה ויברציות!
- עודד** וזאת הסיבה לכעס שלך?
- שפיטה** (מטיחה בו) אם היית מהמהם רק על צעירה אחת, מילא! אבל אתה יושב לידי, ואני אשתך כן, וכולך שקוע בעכוזים...לנעוץ מבטים בתחת של הבחורות כמו איזה חולה מין מהופנט, זה כבר חולני! תתבייש לך!
- עודד** (בהצטדקות) אני נעצתי?
- שפיטה** מבטים חודרים!
אולטרה מדעיים!
אחר כך אתה מתלונן שיש לך כאבי ראש וצוואר.
- עודד** (תוך כדי התנתקות ממנה. לעצמו.) עודד, אל תתעצבן זה לא מביא אותך לשום מקום. שפיטה אוהבת אותך והיא רוצה שתהיה בסביבתה כל הזמן, לדבר, להתפלסף, לצחוק איתה...
- שפיטה** מה את מלמל שם?
- עודד** דיברתי לעצמי.
- שפיטה** ומה ענה לך העצמי?
- עודד** תראי, אני משתדל.
- שפיטה** (שתיקה קלה, בכעס עצור) ומה עם הצעיר?
- עודד** (בפניה חדה אליה) איזה צעיר?
- שפיטה** (מסבירה כמו לקשה הבנה) הג'ינג'י, על, הספסל, בשדרה.

- עודד** איזה ג'ינג'י?
- שפיטה** אל תיתמם. ראיתי.
- עודד** ברצינות איזה ג'ינג'י?
- שפיטה** שישב על ידך.
- עודד** את ישבת על ידי.
- שפיטה** דו! תפסיק! הרי אין לך חוש הומור, אז אל תנסה להתחכם כי אני לא מתלוצצת עכשיו! הצעיר שישב לידך!
- עודד** (בתמימות) הוא היה ג'ינג'י?
- שפיטה** (בקול) כן הוא היה ג'ינג'י, והוא הסתכל עליך!
- עודד** ומה רע בלהסתכל עלי?
- שפיטה** ואיך שאתה הסתכלת עליו?!
- עודד** מה רע בזה? ...
- אז הוא הסתכל, אני הסתכלתי, את הסתכלת, כולם מסתכלים על כולם. זה טבעי לא?
- שפיטה** (בצדקנות) אני כמעט ולא הסתכלתי עליו. אולי פעם אחת בחטף כזה.
- עודד** לא הסתכלת?!
- את נעצת בו עיניים, פעם אחת ארוכה שהיה ממש מבין!
- שפיטה** אני מביכה?! אני?!
- (ממתינה לתשובה) אתה היית יותר מרוכז בג'ינג'י מאשר בי.
- עודד** שפיטה יפה שלי, אותך אני רואה כול יום.
- שפיטה** ומה אתה רואה?
- עודד** אַתְּ טִיטָה שלי (שם חיבה), אשתי האהובה.
- שפיטה** חנפן.
- עודד** (אחרי פאוזת קטנה. פתאום) נגיד שהוא הסתכל עלי ואני עליו. אז מה?

- שפיטה** אז מה?!
- עודד** כן, אז מה?
- שפיטה** כן אז מה?! ... לטפוח לו על הירך זה לא סתם "אז מה"!
- עודד** זה כן אז מה?
- שפיטה** ללטף לו את הצוואר זה לא סתם "אז מה"!
- עודד** אני ליטפתי? אני רק טפחתי!
- שפיטה** ליטפת, טפחת - זה אותו דבר... טפחת לו על העורף, כן או לא?
- עודד** על העורף כן, אז מה אם טפחתי?
- שפיטה** זו לא סתם טפיחה על העורף! הבכת את המסכן. מה אתה טופח על העורף לאנשים?!
- (אחרי שהיא בוחנת אותו לרגע) רגע-רגע, אתה מכיר אותו?
- עודד** לא.
- שפיטה** למה ליטפתי?
- עודד** אני לא ליטפתי.
- שפיטה** אז למה טפחתי?!
- עודד** אז מה אם טפחתי? מה קרה? העולם נחרב?! אז טפחתי!!!
- שפיטה** באיזו רשות?
- עודד** ברשות עצמי! ולהזכיר לך הוא לא נרתע מהטפיחה, למה את מעוררת מהומה מסתם טפיחה?! וחוץ מזה זה האופי שלי, את יודעת ומכירה אותי כאדם שאוהב לגעת!
- שפיטה** לגעת באנשים שאתה לא מכיר? לא ידעתי.
- עודד** לפעמים כן.
- שפיטה** הוא הבן שלך!

- עודד** (מופתע. מתחיל לצחקק ולהשתעל) מה?!
- שפיטה** מה? מה? מה? (בלעג)
- עודד** את שואלת?
- שפיטה** לא!
- עודד** מניחה?
- שפיטה** לא!
- עודד** אז את קובעת!
- שפיטה** בשלב זה אני חושדת.
- עודד** אם כך, את לא יודעת.
- שפיטה** שלך או לא שלך?
- עודד** שלי? למה שיהיה שלי? באותה מידה שאת חושדת שהוא שלי, אני יכול לחשוד שהוא שלך.
- שפיטה** ולהניח יד על הירך?
- עודד** איזה ירך?
- שפיטה** שלו, לא שלי!
(פאוזה קלה)
למה עשית לי את זה?!
- עודד** למה עשיתי לך מה?
- שפיטה** (מתפרצת) אני שואלת למה עשית לי את זה?!
- עודד** תרשמי את הבדיחה ותספרי לחברות שלך.
- שפיטה** אני לא מתבדחת אתך. הוא הילד שלך ואתה מסתיר את זה ממני, נכון?!

- עודד** הלוואי שהיה שלי.
- שפיטה** אתה לא מתבייש?
- עודד** במה!?
- שפיטה** שמת לי לב איך הג'ינג'י הסתכל עליך בעיניים מעריצות והנהן (מדגימה) ככה, הנהן בראשו בדיוק באותה פוזה שאתה נוהג להנהן.
- עודד** הנהנו כמו שאנשים שלא מכירים מהנהנים הנהונים סטנדרטיים קצרים כאלה כשמבטיהם נפגשים. מן שלום כזה קצר... (מדגים) לפעמים כזה עם הרמת סנטר.
- שפיטה** וכשהוא דיבר אתה הנהנת על כל מילה שיצאה מפיו וחייכת אליו בהנאה!
- עודד** כמה פעמים אני צריך להסביר לך שהנהנו הנהונים קצרים כאלה של הקשבה והבנה.
שפיטה, תסתכלי עלי רגע...
(ממתין) נו, תסתכלי רגע...
- שפיטה** אני מסתכלת, מסתכלת... נו...
- עודד** ומה את רואה?
- שפיטה** תפתיע אותי, מה אני רואה?
- עודד** אני ג'ינג'י?
(שפיטה שותקת)
- עודד** תעני, אני ג'ינג'י!?
- (שפיטה שתיקה)
- עודד** שפיטה, בבקשה תסתכלי עלי, תגידי לי...
את רוצה שאצבע את השיער שלי לג'ינג'י כדי שיתאים לתאוריה שלך?
- שפיטה** אתה לא ג'ינג'י, אבל גם אם אתה לא ג'ינג'י יכול להיות לך ילד ג'ינג'י.

- עודד** לפני כשנה וחצי האשמת אותי על ילד בלונדיני... ושנינו עברנו תקופה לא קלה שגרמה לך להתאשפז. ועכשיו ג'ינג'י ואחר כך מה יבוא? ילד ירוק?!
- את רוצה להתאשפז שוב ושוב ושוב...?
- (פאוזה) לא מבין אותך!
- שפיטה** אתה עוד תראה שאצמיד לך מעקב!
- עודד** את רוצה שאענוד צ'יפ כמו כלבים?
- שפיטה** שמירת סודות בזוגיות זה לא דבר בריא.
- עודד** אני אבגוד בך כשהדגים יתחילו לדבר.
- שפיטה** הדגים דיברו אתי.
- עודד** בחלום!
- את ממש הזויה, ואני דואג לך.
- שפיטה** עובדה שאתה משאיר אותי לבד בחושך. אני מצפה ממך להיות גלוי לב. כן, אני טרודה ופגועה, ומגיע לי לדעת מה קרה? מה קורה? ומה יקרה?
- עודד** מה את רוצה ממני?
- שפיטה** אתה רוצה להגיד לי שאין לך סודות?
- עודד** בטח שיש לי סודות. למי אין סודות? הסודות שלי הם שלי, הם לא גורמים נזק לאף אחד, ואין בהם חידוש.
- שפיטה** אז אתה מודה!
- עודד** אני מודה במה?
- שפיטה** שיש לך.
- עודד** בטח שיש לי...
- שפיטה** (מניפה אצבע מאיימת) אני בטוחה שבפני החברים שלך אתה משוויץ.
- עודד** (בכעס) די!
- תורידי את האצבע ותפסיקי עם זה! אני לא שק החבטות שלך!

- שפיטה** (בהטעמה) אתה, צריך, סירוס!
- עודד** מאיפה את שואבת את כל האינפורמציה המטורפת הזאת?!
- שפיטה** הרגע אישרת שיש לך ילד...
- עודד** אני?!
- שפיטה** כן.
- עודד** אישרתי?!
- שפיטה** כן.
- עודד** לא אישרתי ילד, אישרתי **סודות**.
- שפיטה** אז תחשוף אחד.
- עודד** מה לחשוף?
- שפיטה** סוד אחד. לבדיקה.
- עודד** למה לגלות סוד אם הוא סוד?
- שפיטה** כהוכחה.
- עודד** הוכחה למה?
- שפיטה** שיש לך סוד.
- עודד** למשל... (שוקל כול מילה) סוד שאני יכול לגלות הוא... יש לי כספים שאני שומר לעת צרה.
- שפיטה** (מופתעת) יש לך כספים סודיים?!
- עודד** יש לי שישה מיליון שקלים שהסתרת...!
- שפיטה** שישה מיליון? פיצויי פרישה מוקדמת?
- עודד** איבדת גם את חוש ההומור שלך? להפך שפיטה להפך. יש לי חוב שהסתרת ממך כי לא רציתי לפגוע בהיקף בקניות שלך.
- שפיטה** אז אתה באוברדרפט בגללי או בגלל הילד הזה...?!

- עודד** ...את מתחילה לעצבן אותי עם "הילד הזה!" למה את נטפלת אליו?
- שפיטה** ההורמונים שלך משתוללים מכל מיני עכוזים בשדרה ואלי אתה אדיש. נוגע בבלונדיני... מלטף ג'ינג'י... ואחר כך...
- עודד** נו, מה אחר כך?!
- שפיטה** (לא מרפה) ...את הבלונדיני לא אשכח לך לעולם, אני משוכנעת עד היום שהוא שלך ויש לך קשר אתו! והיום שמתי לב כשהסתכלת על הג'ינג'י שלך במבט שהוא לא מאחד המבטים הרגילים שלך, מבט אחר, של שומר סוד, של סבלנות... ואל תעשה ממני מטומטמת!
- עודד** (קוטע אותה) ...בסך הכול הייתי סקרן. טיטה יקרה שלי, תפסיקי!... דיברנו מספיק על זה, וזה כבר משעמם. את זוכרת למה ישבנו בשדרה ומי התעקש מלכתחילה ללכת לשם?
- שפיטה** אתה מכיר או...
- עודד** (נכנס לדבריה) ...אני לא מכיר אותו!!!
- שפיטה** שקר! במבטים שלכם ראיתי את האישונים שלך איך התרחבו כמו בלון! (מחקה דיאלוג קצר שהיה בין עודד ליועז)
"אבן קטנה עושה צרות, ובגודל כזה בכליות גורמת לכאבים נוראיים."
"באמת?"
"פעמיים."
"לא ידעתי"
(לעודד) מה הוא לא ידע?!
- עודד** הוא לא ידע שאבן בכליות יכולה...
- שפיטה** (נכנסת לדבריו) מה הדיאלוג המוצפן הזה? מה פירוש אבנים, כליות...?
- עודד** אבנים - בכליות.
- שפיטה** והמבטים?!
- עודד** המבטים שלנו נפגשו, סתם במקרה! סתם, סתם, ועוד פעם סתם!
- שפיטה** הסתכלת עליו וראיתי אהבה בעיניך!

- עודד** (בנחת) שפיטה יקרה שלי... סביר להניח שהיית מתנהגת בדיוק כמוני אם היית שותפה לדיאלוג עם הצעיר הנחמד הזה, ולא גוזרת שתיקה על עצמך.
- שפיטה** בני זוג ששומרים יותר מדי סודות, חיהם הופכים לאשליה, לגיהנום!
- עודד** בגלל העבודה שהייתה לי, מן הסתם אני שומר הרבה סודות. (פאזזה. חושב. מסקנה) לי אין אשלויות.
- שפיטה** אני לא מבקש סודות של העבודה. סודות של החיים! (פאזזה)
- אתה יודע שלשמור סודות מאשתך זה בדיוק כמו לרמות אותה כל יום מחדש.
- עודד** בני זוג שומרים סודות אחד מהשנייה מסיבות רבות.
- שפיטה** לי אין סודות.
- עודד** (מופתע) אין לך סודות?...?
- זה לא טוב שאין לך, כדאי שתתחילי לשמור לעצמך כמה.
- שפיטה** חוץ מהכסף...?
- (פאזזה קצרה. ממתינה לתשובה. וכשלא היא לא נענית) עכשיו אני דורשת שתגלה לי סוד נוסף...!
- עודד** (בהגזמה) יש עוד מלא סודות ואני לא יכול לבחור אחד נוסף לגלות.
- שפיטה** למה לא?
- עודד** אני גוזר על עצמי שתיקה כדי לא לפגוע באף אחד.
- שפיטה** (פוסקת) אם כך, הבחור הג'ינג'י הוא כן שלך!
- (עודד שותק, מתאפק, עוצם את עיניו, לוקח נשימה עמוקה כדי להירגע. שפיטה הולכת נמרצות למטבח. מהמטבח נשמע שבירת כלי חרס. חוזרת בידיים ריקות)
- עודד** מה זה היה צריך להיות?
- שפיטה** שברתי את הצלחת שאתה אוהב.

(עודד הולך נמרצות למטבח, חוזר עם כד בידו)

עודד (תוך כדי כניסתו) מה את אומרת על הכלי היפה הזה?

שפיטה אתה לא הולך לעשות את מה שאני חושבת.

עודד לא? למה לא?

שפיטה תביא לי אותו.

עודד לא.

שפיטה תביא!

עודד לא!

שפיטה תן לי את הכד לפני שתראה את הגירושים.

עודד את התחלת עם השבירות.

(שפיטה מתקרבת אליו)

עודד אה, אה, אל תתקרבי אחרת הוא יחליק לי מהידיים.

שפיטה אם אתה מנפץ את הכד של אימא שלי, אתה מנפץ את הנישואים!

עודד הנישואים שלנו צריכים להיות חשובים יותר מהחשדות שלך.

שפיטה אתה עושה הכול כדי לאשפז אותי שוב. הפעם לא אתן לך את התענוג!

עודד הו אלוהים!!! אני גרמתי לאשפוז או החשדות האינפנטיליות שלך?!

בגלל השטויות שלך את תמוטטי את התקרה מעלינו...

(אחרי פאזזה קצרה) רק הבוקר כשחזרתי מהשוק אמרת לי; 'עודד

אהובי' וכל כך שמחתי.

שפיטה לפעמים, יש דברים שצריכים להיאמר.

עודד (תוך כדי מרים את הכד כמאיים לזרוק אותו) ויש דברים שצריכים

להיעשות...

שפיטה רגע! (מנסה לחשוב לרגע)

בתקופת הילד הבלונדיני התחלתי לקחת כדורי הרגעה וחשבת אותי לפסיכית שמדברת לעצמה. היום כולם ברחוב נראים כאילו הם פסיכים עם כדורים ומדברים לעצמם, והם לא פסיכים! (כי הם מדברים בנייד). נכון?

עודד בחיים לא חשבתי אותך לפסיכית, כל אחד עובר תקופות קשות לפעמים, אבל עכשיו את מדרדרת אותנו למטה, למטה, לתהום שלא היינו בו.

שפיטה לפעמים אני חושבת שאתה שניים, לא אחד.

עודד אני שניים? עכשיו?

שפיטה אתה לא שניים?

עודד בעבודה הייתי שניים.

שפיטה ולא בעבודה לא היית שניים?

עודד (אחרי פאזזה קטנה) למה רק שניים? למה לא אלף?

שפיטה פה בפנים אני שמחה בשבילך לגלות שיש...

עודד (תוך כדי הוא נוגע ומושך באף מספר פעמים) ...אני מרשה לך להיכנס למיילים שלי, לפייסבוק שלי, לנייד, ולבדוק. די, נמאס לי להצדיק את עצמי, תעשי מה שאת רוצה.

שפיטה (פאזזה, בוחנת אותו) אתה מקורר?!

עודד לא.

שפיטה יש לך קוצר נשימה?

עודד לא.

שפיטה אלרגיה?

עודד אולי תגיעי לעיקר?!

שפיטה (בוחנת אותו לשנייה) אתה משקר!

- עודד** (נדהם) משקר?!
- שפיטה** אתה נבוך.
- עודד** למה שאהיה נבוך?
- שפיטה** (מסמנת על אפה) נגיעות ומשיכות באף, זה סימן קלאסי לשקר.
- עודד** בסך הכול היה לי עקצוץ באף.
- שפיטה** העקצוץ הוא-הוא בדיוק השקר שעוקץ!
- (עודד שומט את הכד מידי ו הולך ממנה. הכד נשבר לשניים.)
- שפיטה** (הולכת אחריו) תלך, תלך, תשבור, תברח מהאמת!
(בזעם) אני תקועה בגללך!
- עודד** תקועה בגללי? את רוצה ללכת? מי מונע בעדך? לכי!
- שפיטה** לכי?! מגרש אותי מהבית שלי?! תתבייש לך! אתה רוצה שאני אלך כדי שיהיה לך נוח!
- עודד** אני לא מבין, מאיפה כל הרעיונות הטיפשיים האלה?
- שפיטה** אם תודה שיש לך ילדים אלמד לחיות עם זה, מבטיחה!
אולי אהיה מסוגלת ליהנות מהרעיון שיש ילדים, אולי אפילו יבואו לבקר אותנו... לאכול איתנו שישי...
(לעצמה תוך כדי שהיא אוספת את שני חלקי הכד.) אני מקווה שאפשר יהיה להדביק בחזרה.
(לעודד) אתה אדם פשוט מאוד, הוכחת שיום ולילה מפרידים בינינו.
- עודד** אני יודע בדיוק מאיפה זה התחיל.
- שפיטה** מאיפה?
- עודד** מאז שהתחלתי לחפש עבודה.
- שפיטה** יש לך את דמי הפנסיה, למה אתה צריך לעבוד?
- עודד** אני עדיין יכול לתרום את חלקי לקהילה. עבודה חלקית יכולה להעסיק אותי! מה לא מובן?!

- שפיטה** ואתה יוצא באמת לראיונות לעבודה?
- עודד** עכשיו את קולטת למה לא כדאי לי לשבת בבית?! זה מרגיש שאני נידון להישאר כל היום מולך, בימים של מזג-אוויר חורפי ומדכא ובקיץ מזיע ומסריח.
- שפיטה** אתה בכלל מחפש עבודות?
- עודד** אני משתדל ונדחה בג...
- שפיטה** (קוטעת אותו) ...איפה ומתי לאחרונה התראיינת לעבודה?
- עודד** התראיינתי.
- שפיטה** מתי?
- עודד** התראיינתי.
- שפיטה** איפה?
- עודד** איפה שמתראיינים.
- שפיטה** תשובה לא חכמה. הפכת אותי לעקרת בית, כדי להכין לך ארוחות, לכבס, לנקות, הפכת אותי לשפחה שלך...
- עודד** בואי נעצור כאן.
- שפיטה** למה לעצור? אני רוצה לדעת... אחרי שנים שאנחנו ביחד הבטחת לי כשתפרוש תגלה לי במה עבדת ומה עשית במשך השנים.
- עודד** מההתחלה סיכמנו שלעולם לא תשאלי את השאלה הזאת.
- שפיטה** למה לא?
- עודד** זה לא הזמן.
- שפיטה** זה בדיוק הזמן! נעלמת כמה פעמים לכמה ימים מהבית, הבנתי! נעלמת לכמה שעות, שתקתי! אבל עכשיו אחרי שהפסקת לעבוד, מגיע לי לדעת... אתה צריך לקיים את ההבטחה!
- עודד** מה שאת יודעת, את יודעת. לא מגיע לך שום פירוט! כלום!
תחשבי מה שאת רוצה...!

- שפיטה** אז אתה שקרן!
- עודד** (פאזזה. מהסס מה לומר) תראי, אני לא מעוניין, אבל אם צריך, ניפרד.
- שפיטה** עד כדי כך?
- עודד** אם אין ברירה אז אין, אין לי...
- שפיטה** (קוטעת אותו) ...לא אתן לך את התענוג להסתובב חופשי ולנופף בזין שלך, כמו נשיאינו לשעבר, לזיין חופשי ולהטריד מינית נשים, אצלי לא תנהל רומנים מרוב בטלה. אני מעדיפה שתשב בבית, תצפה בסרטי פורנו ותאונן להנאתך!...
בהיחבא!
- עודד** (לעצמו בשקט, מחזיק בראשו) מאיפה היא מביאה את כל הרעיונות האלה.
- שפיטה** תכחיש, תתכחש, תלגלג... אני מבינה שיש היגיון לתמוך בילדים שהם שלך מאיזה מאהבת מסתורית ולהיות שם בשבילם.
אבל לא להודות?! זה לא הגיוני ולא מקובל!
הגעתי לגיל והבנה שאוכל להכיל את זה אם רק תודה! זה כל מה שאני רוצה! ש-תו-דה!!!
- עודד** את יכולה לחזור על זה עוד עשרים אלף פעם... ואני אענה לך עוד עשרים אלף פעם "הלוואי והילדים היו שלי!"
- שפיטה** מה בסך הכול אני מבקשת ממך לומר? "אני מודה!"
- עודד** אצלך הכול השערות, בלי עובדות.
- שפיטה** אולי...אני לא יודעת... אולי לא משערת... אולי אני מטומטמת...
אולי כן יודעת... אולי אני לא יודעת... אני יודעת שאני לא אוהבת את המצב הזה... ועכשיו אני גוזרת על עצמי שתיקה!
- עודד** נהדר, עדיף ששנינו נשתוק.
- שפיטה** קופאת במקומה. עודד מביט בה.
אור יורד.

תמונה 3

המקום- שדרה. ספסל. שקט. סרט הניילון קרוע.

עודד מגיע לספסל ומפנה מביטים לצדדים וחוצה פעמיים את שביל האופניים ללא הפרעה אחר כך הוא עומד באמצע כמעשה קונדס. גאה שהוא יכול לעמוד ולא להיפגע.

לאחר זמן מה נכנס יוני, בחור צעיר עם שיער ארוך, חלק ושחור. הוא אוסף את חלקי הניילון הקרועים לתוך שקית. מדי פעם מרים ראש ורואה את עודד).

יוני אני לא מציע לך להתגרות בגורל. מספיק שיהיה מטורף אחד שיעבור במהירות ואתה תיפצע.

עודד הצלחתם.

יוני מה הצלחנו?

עודד לעצור אותם.

יוני זמנית, עד שיציבו רמזורים. בינתיים אופניים רגילים יכולים לנסוע בשבילים.

עודד איפה יציבו את הרמזורים?

יוני הבטיחו רמזורים קטנים על יד השבילים בגובה העיניים של הרוכבים, והבטיחו גם מעברי חצייה קטנים להולכי רגל... והבטיחו תווי זיהוי לכלים החשמליים.

עודד הבטיחו והבטיחו, בוא נראה אם הם יקיימו. בקיצור, אנחנו נהיה עדים לפקקים גם פה.

תהיה אכיפה, יהיו דוחות?

יוני מצלמות.

עודד אז הצלחתם בגדול.

(שפיטה מופיעה)

שפיטה שלום בחורים.

עודד (לעצמו) הינשוף ארב לטרף.
(לשפיטה) באת לרגל אחרי?

שפיטה (בחיוך מלאכותי) באתי לארח לך חברה כדי לשמור על הקשר בינינו.

(עודד משיב לה את אותו חיוך)

יוני טוב, אני אמשיך, שמרו על מרחק בטיחות.

שפיטה לאן אתה ממהר, רק הגעתי.

(בוחנת בקפדנות את יוני)

אתה... יש לך אחים?

יוני למה את שואלת?

שפיטה כי אני אשתו.

יוני (מצחקק) מה זה קשור? מצטער, אני חייב ללכת, שיהיה לכם יום טוב...

שפיטה תן לי לנחש. יש לך עוד שני אחים, נכון?

יוני (בהיסוס) נגיד ש-כן.

שפיטה למה נגיד?

יוני טוב, לא נגיד.

שפיטה אחד מכם בלונדי?

יוני (בהיסוס) נ-גיד ש-כן.

שפיטה למה נגיד?

יוני טוב, לא נגיד.

שפיטה (מעיפה מבט מרוצה בעודד. ממשיכה ליוני.) אחד ג'ינג'י?

יוני אהה.

שפיטה למה רק אהה?

עודד די, את מביכה אותו.

יוני נכון, נולדנו שלישיה. מאיפה את יודעת?

שפיטה בבקשה... (מצביעה על עודד) תשאל את אבא שלכם.

יוני אהבתי. את אישה מצחיקה עם חוש הומור יותר מוצלח משל בעלך.
יאללה ביי... (תוך כדי יציאתו קורא בקול) תמשיכו ככה, תמיד עם
הומור תמיד טוב לבריאות...

(לאחר שיוני יצא, שפיטה נועצת מבט בעודד)

עודד מה?

שפיטה עוד פעם מה?!

עודד עוד פעם את מסתכלת עלי כאילו עשיתי משהו רע. ראית, לא נגעתו בו
ושמרתו מרחק.

שפיטה הוא חשש להודות בפניי אתה אביו, לכן הוא ברח מהר.

עודד הוא חכם. לא נכנס לוויכוח בין בני זוג.

שפיטה אתה פוצע אותי בכל יום מחדש.

עודד פצעים סופם להגליד.

שפיטה דבר אתי בלי להתחכם.

עודד הפכתי לאדם ללא צרכים.

שפיטה דבר אתי בפתיחות.

עודד אני תמיד פתוח.

שפיטה עד עכשיו גיליתי שלישיית בנים. האחד בלונדיני, שני...

עודד (קוטע אותה) די! זה נשמע כמו התחלה של בדיחה.

שפיטה כי אתה עושה ממני בדיחה! מתייחס אלי כמו אל כלום...
אני אשתך, לעזאזל!

(שולפת חבילת קונדומים) מה זה?

עודד קונדומים? (תוך כדי מחפש בכיסיו) גם אני מצאתי חפיסה...

שפיטה כמו זו?

- עודד** בדיוק. למה את מסתובבת בחוץ עם חפיסת קונדומים?
- שפיטה** שכחת לקחת, והחלטתי להביא לך אמצעי מניעה.
- עודד** מצאתי אותם פה על הספסל.
- שפיטה** למה לקחת אותם?!
- עודד** מתוך הרגל לקחת דברים זרוקים... משהו אֶלְטֶעְזָאָכְנִי באופי שלי.
- שפיטה** מתאים לך למצוא קונדומים... למה לא מצאת חבילת דולרים?...
אתה חושב אותי למטומטמת...?
יום אחד תגלה שאתה שוכב עם נשים כדי להרגיש נחשק ותחטוף איזה מחלה. מי יודע, אולי אתה נגעל ממני.
- עודד** מאיפה כל הידע?
- שפיטה** שמעתי בקולך והסתכלתי בנייד שלך והכול היה חסום. למה חסום?!
- עודד** הופה!... התחלת לבדוק את הנייד שלי?
- שפיטה** הרשית לי. לפי תחושת הבטן שלי משהו לא מסתדר.
- עודד** (מוסר לך פנקס קטן) קחי.
- שפיטה** מה זה?
- עודד** פנקס הסיסמאות של הפייסבוק, הנייד, טוויטר...
- שפיטה** ולמה אתה מחזיק את הסיסמאות בפנקס?
- עודד** כדי שלא אשכח.
- שפיטה** למה אתה לא עושה זכור סיסמה?
(עודד עוצם את עיניו כדי לרסן את עצמו)
- שפיטה** למה?
- עודד** (בקוצר-רוח) מה יש לך היום?... יש לך רומן?

שפיטה (מגחכת) לי? רומן? ... מטומטם! אני לא כמוך, חרמנית! אישה יכולה להתאפק! ועכשיו תענה.

עודד על מה לענות?

שפיטה על השאלה.

עודד איזו שאלה?

שפיטה (מבולבלת. לא זוכרת בעצמה את השאלה) נו, השאלה ששאלתי.

עודד מה הייתה השאלה?

שפיטה אתה כבר לא זוכר?

עודד תזכירי לי.

שפיטה (מתפרצת) אתה רוצה לשגע אותי?! תענה!

עודד איך אענה לך אם אני לא זוכר מה הייתה השאלה?

שפיטה תענה על מה שאתה זוכר מהשאלה!

עודד אני רוצה לענות, אבל לא יודע מה הייתה השאלה!

שפיטה (מאיימת באצבע) אל תתחכם אתי, טוב?!

עודד שמת לב שבימים האחרונים את מכוונת אלי אצבעות מאיימות?

שפיטה תגיד שאתה לא יודע מה הייתה השאלה...

עודד אמרתי.

שפיטה אז תנסה להיזכר.

עודד (מנסה להיזכר) ... "שאלמד את כל הסיסמאות בעל פה כדי שלא אשכח?"

שפיטה זאת לא הייתה השאלה שלי.

עודד את בעצמך לא זוכרת.

שפיטה זוכרת ולא רוצה להזכיר!

- עודד** למה לא?
- שפיטה** כדי ל...ל... לבדוק את הזיכרון שלך.
- עודד** (נזכר) אה! "למה אני לא עושה זכור סיסמה?"
- שפיטה** (משתהה לשנייה) בדיוק.
- עודד** ומה את רוצה להגיד בזה?
- שפיטה** הגעתי למסקנה, אם אתה מבלה זמן לא מבוטל בשדרה, סימן שיש משהו. אולי אתה רוצה ליצור דיאלוג עם...
- עודד** (במפתיע) שמת לב שהשדרה ריקה מקורקינטים...
- שפיטה** אוי, נכון... בחיי שלא שמת לב. עכשיו אפשר לחצות בשקט.
- עודד** בואי נשתוק ונרגע, וניתן לשקט לדבר.
- (שניהם יושבים על הספסל ושותקים למשך זמן מה. שומעים את הציפורים)
- שפיטה** אם הציפורים יכלו לגלות לי מה הן ראו מלמעלה.
- (אחרי פאוזה קלה, בחשד) למה אתה מרבה להתקשר מטלפון ציבורי?
- עודד** (משפשף/מגרד את האוזן) את שוב חוזרת....
- שפוטיה** למי יש לך לצלצל כל כך הרבה?
- עודד** סגירת קצוות בעבודה.
- שפיטה** (בציניות) אהה, אז ככה קוראים לזה, "קצוות בעבודה"... שפשוף האוזן וגלגול העיניים לשמיים כדי לחפש ישועה, מעידים על שקר!
- עודד** (נד בראשו לשלילה כלא מאמין והולך ממנה) שפיטה, שפיטה... אין לי כוח... תקראי לי שקרן, נוכל, רמאי, עלוב... עזבי אותי בשקט.
- שפיטה** (קוראת והולכת אחריו) אתה לחוץ! ומשחק אותה רגוע... תברח, תברח, תמיד בורח!
- אור יורד.

תמונה 4

בית. עודד יושב מכווץ בפינת הספה. מרוכז בנייד עם אוזניות.
שפיטה נכנסת עם מפת שולחן מגוהצת, פורסת אותה ומדי פעם מביטה בעודד.

שפיטה במה אתה שקוע?

עודד דיברת איתי? ... (תוך כדי הסרת האוזניים) מה?

שפיטה על מה אתה מסתכל?

עודד סרטונים.

שפיטה איזה מן סרטונים אלה?

עודד סרטונים.

שפיטה עברת לסרטונים?

עודד אהה...

שפיטה תראה.

עודד (מראה לה) מכירה?

שפיטה (בביטול) בגילך סרטים מצוירים? (מגחכת)

(פאזזה. שפיטה שותקת וממשיכה בסידור המפה.

עודד מפסיק לצפות ומתרכז בשפיטה.

אחרי זמן מה)

שפיטה למה אתה מסתכל עלי?

עודד למה לא?

שפיטה אתה נהנה לראות אישה מסדרת את הבית?

עודד במיוחד כשהסידור נעשה בתנועות ריקוד...

שפיטה חנפן.

- עודד** בואי, שבי... מישהו פעם אמר לי משהו יפה; 'לחיות עם מה שיש לך ולהפיק את מרב התועלת ממנו.'
- שפיטה** ואתה עושה את זה יפה מאוד. אני עייפה עודד, עייפה מהלא נודע עייפה מהדמיון והמציאות... (פאוזת קלה)
אתה אדם טוב, אבל אני לא חושבת שאנחנו יכולים להמשיך ככה.
- עודד** איך זה ככה?
- שפיטה** ככה זה ככה, כמו שאנחנו. תסביר לי איך זה נשאת שלושת הילדים אנחנו פוגשים בשדרה? ותמיד בטיימינג מושלם של כחצי שעה אחרי שאנחנו מתיישבים על הספסל, ושלושתם דומים לך?!
- עודד** לי?
- שפיטה** תווי הפנים.
- עודד** הלוואי והייתי יפה כמוהם.
- שפיטה** איך אתה חיי עם זה!? אני לא יכולה להסתכל עליך בלי לראות את הבגידה! היא יושבת לי פה כמו כתם. פגומה ופגועה בעצם נשמתי ולמרות הכול, היום אני מוכנה לסלוח לך על הכול אם רק....
- עודד** (נכנס לדבריה) אני חושב שאפשר לעבוד ביחד על כל מה שאת עוברת.
- שפיטה** והילדים?
- עודד** עזבי את הילדים בצד, העיקר שתהיי רגועה ופתוחה לשינויים. אני יכול לחיות בלי הרבה דברים בחיים, בלי חברים, בלי הצורך לדבר, אני לא צריך מישהו שיצחק מהבדיחות שלי כי אין לי בדיחות... אולי יש לי קצת חוש הומור, אבל שלך יותר מפותח...
- שפיטה** (מופתעת) לי יש חוש הומור?
- עודד** כל התגובות שלך על הילדים, בשבילי הן הומור.
- שפיטה** זאת מחמאה או עקיצה?
- עודד** אני אתך, אוהב אותך, נהנה ומקנא בך. אנחנו נשארים יחד עם תקווה לטווח הארוך, לא?

שפיטה קשה לחיות לצד בעל עם סודות.

עודד (מחבק אותה ומצמיד לה נשיקה.) בואי נעבור קצת במרפסת.

שפיטה: עוד מעט ירד גשם.

עודד: אני אוהב לשבת במרפסת כשירד גשם.

שפיטה: תיכף חוזרת.

אור יורד.

תמונה 5

מרפסת שמשקיפה לשדרה. שולחן קטן וכיסאות. מרגישים שמזג האוויר מעונן.

עודד יושב, נשען על המעקה ונוקש בציפורניו על השולחן נקישות בקצב אחיד.

שפיטה נכנסת עם בקבוק יין ובקבוק ויסקי ושתי כוסות.

שפיטה (שומעת את הנקישות) אולי תפסיק עם זה?

(עודד מפסיק מיד ונועץ בה מבט.

במהלך הדיאלוג הוא מוזג יין לשפיטה ולעצמו ויסקי.)

שפיטה איך אתה מרגיש מכאן?

עודד כמו צל חיוור.

שפיטה ובלי להתפלסף?

עודד מעדיף למטה בשורה הראשונה.

שפיטה בגלל זה אתה לא רגוע.

עודד מכאן זה לא כמו מקרוב.

שפיטה במזג אוויר כזה, עדיף מכאן.

עודד זה לא מעניין כמו התקריב. (קם לאיטו ונשאר צמוד למעקה)

שפיטה להביא לך את משקפת?...

(עודד מתכופף ונשען על המעקה כמי שמחפש משהו)

- שפיטה** מה אתה מחפש?
- עודד** (מביט בה מחייך ומנסה להתבדח) ...את הילד הירוק...
- שפיטה** תיזהר, אתה עלול ליפול!
- עודד** ניסיתי לדמיין את חיי בלעדיך, ואני לא מסוגל...
עדיין.
- שפיטה** ממזר, למה עדיין?
- עודד** טיטה שלי... את יכולה לראות בביטחון מלא את החיים שלך בלעדיי?
- שפיטה** תפסיק לקרוא לי טיטה, אני לא חיית המחמד שלך!
- עודד** תמיד קראתי לך בשמות חיבה...
- שפיטה** מהיום זה לא בא בחשבון!
- (שפיטה מצחקקת, עודד מצטרף אליה, מגיש לה את כוס היין ושותים)
- עודד** בואי, שבי לידי.
(שפיטה נענית)
- (מחבק אותה) אנחנו מצחקקים, נאבקים, מתבכיינים, מדגדגים, ובערבים אנחנו רואים טלוויזיה ועושים עיסוי זה לזו בכפות הרגליים, וכו' וכו'. יש לנו כמה שמות חיבה של חיות מחמד, ולפעמים כשאנחנו הולכים לישון, אני מחייך למחשבה שהתברכתי באישה יפה כמוך. אני מדבר אתך על היום שהיה... קונה לך זרי פרחים בכל יום שישי ובכל ראש שנה, מתנות לימי הולדת. עושה את כל מה שאני יכול כדי לגרום לך להרגיש מוערכת, אהובה ומכובדת...
- (אחרי פאוזה, תוך כדי שהוא מלטף אותה) אני רואה שהיום את מוכנה לקבל ממני את התשובה שחיכית לה. את צודקת ואני מודה.
- שפיטה** (מזדקפת מיד) על מה אתה מודה?
- עודד** על הילדים.
- שפיטה** (נדהמת) מה?!!! אתה מודה?! אני צודקת?! לא משוגעת?!
- עודד** אחרי החשד שלך עם ירון - הילד הבלונדיני, והאשפוז הממושך שעברת, החלטנו כולנו לשמור עליך ולא לספר לך על הילדים שלי.

- שפיטה** (נרגשת ומופתעת מעצמה) אז אני... ידעתי... אני לא חיה בהזיות...
אתה מודה!... אתה מודה!... זה מה שרציתי לשמוע!
- עודד** תאמיני שרצינו לשמור על בריאותך, לילדים גם היה קשה תמיד שאלו עליך. אני אוהב אותך מאוד... אני מודה ומבקש את סליחתך.
- שפיטה** איך קוראים להם?
- עודד** ירון הבלונדי, יועז הג'ינג'י ויוני... ברשותך יבואו לבקר.
- שפיטה** בימים אחרים הייתי מחטיפה לך... אבל היום אני יכולה...
(פתאום היא מרגיש שהיא שומעת משהו)
שקט רגע...אתה שומע את השריקות?
- עודד** איזו שריקות?
- שפיטה** תקשיב טוב.
- (שתיקה. מקשיבים. משב רוח, ואחר כך ברקים...)
- שפיטה** כמו סירנה.
- עודד** נשמע כמו סופה מתקרבת.
- שפיטה** בוא נכנס מתחיל להיות לי קר.
- עודד** להפך, נעמוד ונרגיש איך הסערה מתחוללת. (מחבק אותה)
- שפיטה** אני אלך לשים עלי מעיל... להביא גם לך?
(עודד מניד ראשו לשלילה.)
שפיטה יוצאת.
- ברקים רצופים... אחר כך רעמים. עודד יושב ונהנה)**
- עודד** (קורא בקול) טיטה בואי תראי את עוצמתו של הטבע...
(מתפעל מהברקים והרעמים, מניף ידו כמנצח) איזה קונצרט...
- שפיטה** (נכנסת לבושה במעיל ובידה שמיכה) הבאתי לך שמיכה.
- עודד** (מתפעל מהברקים והרעמים) תראי איזה יופי של עוצמה...
- שפיטה** (מגישה לו שמיכה) קח, שלא יהי לך קר ברגליים.

(במהלך הסצנה הברקים והרעמים ממשיכים.
שפיטה, במפתיע ובזריזות מוציאה חבל (עם לולאה) מכיס מעילה וכורכת אותו
סביב צווארו, ומתחילה לחנוק אותו)

- עודד** (משתנק) מה? מה? .. את...
- שפיטה** (תוך כדי בזעם רב) סלחתי לך לא פעם אחת והייתי בטוחה שאוכל לראות את עצמי בראי!
- עודד** את... את... חונקת אותי... (מנסה לזעוק) טיטה... טיטה...
(משתעל) מ-ע-רכות יחסים דורשות סליחה תכופה...
(משתעל) טיטה... תרפי קצת... אני לא יכול לדבר...
- שפיטה** אני לא רוצה שתדבר עוד! אני לא רוצה להישאר במערכת יחסים שיש בה מרירות, שקרים, סודות, עם שנאה כזו מצטברת שתשנא את הילדים שלך! לי לא הענקת ילד אחד! בן זונה!
- עודד** רציתי, לא התמזל לנו... בואי נבנה את האמון מחדש...
תרפי קצת את החבל את חונקת אותי...
- שפיטה** (ממהרת לקשור את קצהו השני של החבל למשענת הכיסא/למעקה המרפסת).
(מצווה) ידיים למעלה!
- עודד** (מרים ידיים מיד) אני שבוי שלך! סליחה... טעיתי!...! התחשבי בשבוי! גם לשבוי יש זכויות.
- שפיטה** (תוך כדי שהיא אוזקת את ידיו) אני כבר לא יכולה לסלוח...
הקשר מורעל. ולעולם לא יחלים, ולא אכפת לי ששנינו נהיה אומללים...
- עודד** אני רוצה שתהיי שותפה עם הילדים שלי, הם יקראו לך אימא.
- שפיטה** (בצעקה) הילדים הם לא שלי!!!
- עודד** אני אפצה אותך... הזמן מרפא את כל הפצעים...
- שפיטה** (יושבת מולו) להפך הזמן זורה מלח על הפצעים...
- עודד** תני לזה זמן, תקווה, הלקח נלמד. אני מצטער...

- שפיטה** עשית לי משהו בלתי נסלח ואני מאמינה לך שאתה מצטער.
אני יודעת גם שעשית ממני טיפשה כשנעלמת מהבית... שנינו יודעים
שתמשיך לעשות את מה שעשית שוב ושוב...
- עודד** לא, לא, לא... אני מבטיח! נשבע! טיטה שלי... אהבה שלי...
עמדתי בלחצים הרבה יותר קשים בחיי, אבל בפניך כוחי הוא אפס, דל!
את לא רוצחת... אני מתחנן...
- שפיטה** אתה בגדת בי!
- עודד** זה היה במסגרת העבודה.
- שפיטה** להרות וללדת גם במסגרת העבודה??
- עודד** הייתי חייב למען המולדת! ואת עזרת בעזרתך הסמויה למולדת!
- שפיטה** המולדת בתחת שלי. ולמען מי הילדים?
- עודד** (מציץ בשקט) גם.
- שפיטה** למה לא סיפרת לי כשהילדים נולדו?
- עודד** טעות שלי. מודה.
- שפיטה** ושקרים?!
- עודד** רק שקר אחד.
- שפיטה** בכול הימים האחרונים יצאו מפוך שקרים. עכשיו אחרי שניערת את העץ
והברחת את הציפורים, יש לך שתי אפשריות; אתה קופץ מכאן למטה
ומתאבד בתליה.
או שאני אחנוק אותך...
- עודד** (נכנס לדבריה) ...או אפשרות שלישית שתשחררי אותי ולא תראי אותי
לעולם!
- שפיטה** תחתום על הכול?
- עודד** מה שתבקשי, עוד היום נלך לעורך דין ואחתום.
- שפיטה** (שולפת מכיסה מסמכים ועט) לא צריך עורך דין! תחתום!

(עודד מעיף בה מבט, ומראה את ידיו הכבולות.)

שפיטה אתה יודע לחתום עם ידיים כבולות.

(עודד חותם מיד על מספר עמודים.)

שפיטה בוחנת את החתימות. קמה ויוצאת מהסלון וחוזרת מיד עם מזוודה.)

שפיטה אני מעדיפה לחיות לבד. קח את הדברים שלך וצא לי מהחיים.

(עודד מסמן שתשחרר לו גם את הידיים.)

שפיטה אתה תשתחרר מזה לבד מחוץ לבית.

עודד, מניע את ראשו כמסמן לשחרר את החבל מצווארו.

שפיטה לא נענית ומושכת אותו כמו כלב לכיוון היציאה, פותחת לו את הדלת.

עודד מביט בה ויוצא.

שפיטה, חוזרת למרפסת ומסתכלת על השמים. גשם כבד יורד, ברקים ורעמים

מתחזקים...

אור יורד.

פוף